

Bemutetott levelek el nem fogadtak.

### Előzetési árak:

Helyben házhoz hozva, vagy  
vidékre postán küldve  
Egyes évf. . . . . 7 fr. - kr  
Földes . . . . . 3 " 50  
Nyomtatás . . . . . 7 " 75  
Külföldre egész évf. 30 frank.

Egyes évf. ára 5 kr. a Kapható  
a Kádárvalóan a György Gáspár  
sír lőköszökeiről.

# BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. E. Brassómegyei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek  
hivatalos közlönye.

Hirdetés felvételnek a kiadó-  
hivatalban

### Hirdetések díja:

4 hasznos görögös- és egy  
másik helyre 5 kr. Nagyból és  
többesről hirdetésekkel kedve-  
menny. Hirdetés egy hirdeté-  
mény után még költsék 30 kr.  
Helyi ügyek hirdetés.

Hirdetés felvételnek a kiadó-  
hivatalban

Hirdetés felvételnek a kiadó-  
hivatalban

Megjelenik hetenként háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztőiroda

Brassó, Kolosier-utca 26. szám alatt.

hozá a lap szellemi részét illető közlemények intézkedők.

A szerkesztőiroda felold:

FEJÉR VILMOS.

Kézírták vissza nem adták.

A lap kiadó-hivatala:

Brassó, Kolosier-utca 26. sz. a.

Idő külföldön az előfizetők pénz és hirdetés díjal.

## Quid nunc?

Battonfured 1892. július 11.

Távirati uton jelentetnek ma Önök-  
nek, hogy a csendes visszavonulásban  
itt tartózkodó hercegrímás az egy-  
várnapp vendégül látta magánál Gr. Csáky  
valás és közoktatási miniszter. Kohl  
Medallé primási titkar a kikötő bódjál  
várta az előkele vendéget és egyenesen  
a katolikus egyház főnökségéhez vette  
hozzá a Grand Hotelbe, hol a hercegrí-  
mási a jelen is abban a lakosztályban  
lakik, melyben még mint a benedekrendiek  
főispája fogott, valamint az egyszerű be-  
nedekeknél öltönyt is előszettettül viseli  
a bisporskája mellett.

Már késs ugyan a bua-retiro, mely-  
et a kiltől egyházi fejedelm az itteni  
kápolna mellett építtetett, de egyrészt a  
belső berendezésben még sok a tenni  
és javítani való, másrészt sokkal fiatalabb  
az épület, hogyszem beköltözökénél az  
illusztr háziur oly gyöngy és ápolásra  
szoruló egészséggel.

De majdnem naponta utána néz Va-  
sary hercegrímási utáni rezidenziájá-  
nak, a mi nemcsak azt bizonyítja, hogy  
a legelső egyházi fejedelm mindjárt a főher-  
cegek után követezők ny rangjában is  
gyazda, hanem mégis bizoyitókát szol-  
gáltatja kiadomborított hazai, nemzeti ér-  
zésének is.

A hercegrímás nem gondol arra,  
hogy külföldi fűrdőkben keresen illdület,

gyógyulást, hanem beéri az Isten-áldotta  
hazai idültöllyelkelkel fűrdőkkel.  
A miniszter nagy szívélyességgel  
fogadta a hercegrímás, magánál tartotta  
ebédre s minán az egész délután bizal-  
mas beszélgetésben velle töltötte, szí-  
vesszen lekérté őt a kikötő-bídhöz, hol  
Gr Csáky a „Baross” gőzösre szállt, a  
mely Siofokra vité.

A mit a két illusztr államférfi egy-  
mással beszélt s a miben megállapodott,  
azt magától érthetően nem lehet közölni;  
de még látni fogjuk ahó, a mi az egy-  
ház politikai kérdésben cselekedni történ-  
és abban maradt fog. Igen: a baba ma-  
ra d n i.

Azt hiszem, éppen erre fektethet  
a főslyt és a nétkül, hogy féneim kelne,  
hogy a tények megéztálak, állhatott  
hogy a barátságos viszony Magyarország  
katolikus egyházának fővezető és az ál-  
lamkarr. úgy közt mindekelőtt abban  
fog nyilvánlani, hogy a klerus az egy-  
vezető elkeresztelési ügyet nem fogja to-  
vább erőltetni s az államkormányzat a  
netaláni megtörő rendszabályokban meg-  
mondandó a kímélettel jár.

A hercegrímás az ő szőlő és lo-  
yalis morálában, de azall a határozat-  
sággal, melyt a szőben való hiteli kér-  
désekre való kímélettel tesz kötelezővé,  
fejtette ki a fűrdőkben meggyőződését,  
kivánságát és javaslatát és vitta ki a  
baba számára az egész pülsőki karak, meg  
a jámbor lakosoknak is bámuló el-  
ismerését és lelkesült helyeslést

Gróf Csáky egy tapasztalt állam-  
férfi és izzó hazai mérsékletével és vilá-  
gossággal valóval neki, és megnyerte a  
haladás minden barátjának korlátlan he-  
lyeslést és őszinte hozzájárulást. Ily  
tényezőknek nincs szükségük rá, hogy  
egymással villogniak.

Azt fogják elvenni, hogy itt az  
elvről van szó, s ezt illetően nincs  
helye a megalkuvásnak, a kompromissu-  
nak. Jelenleg azonban igenis helyen val-  
s meg van engedve, hogy az elv alk-  
mazásának módja és különösen a módus  
vívendi felett — a győtes elvnek kife-  
jezést adó új törvény alkotásig — tar-  
gynálj lehesen, sőt kelljen.

Es meggyőződés szerint az fog  
történni.

Alkalmass időben, a polgári törvény-  
könyv keretében, a kormány a törvény-  
hozás elő fogja terjeszteti a javaslatot,  
mely nemcsak a keresztelési kérdést fogja  
rendezni, hanem az egész házasság-  
és családügy is, szabaddé mindenki lel-  
kiismeretének kímélete mellett. Addig ér-  
vényes az, a mi a törvény és az összes  
köröknek politikusan és hazafiasan kerülni  
kell mindent, a mi élessé teszi a kénye-  
set, össztöközött hegyezi ki a vélemény-  
elítést.

## Belföld.

Imár hátrahagyott állhat foglalt a valuta  
rendezés kérdéssel szemben a német-asz-

Megjötték egymást.

— Isten vedd Palikám!

— Isten adjon Duciékám!

Könyvesek olvastak.

Azóta híreim esztőltek el. A két jó  
barát szívből, kedvben a régi maradt ugyan,  
de a levelezés az utóbb két év alatt teljesen  
szűnt meg közöttük. Duci utolsó levelet megír-  
ta Palinak, hogy a nagybátyja anyja igénybe  
veszi minden idejét, hogy saját ügyeit is el-  
hanyagolja. Ija a közt közt: „...néha  
lecsúsznak és belföldi magok a helyzetbe, de  
mint hall az aszonyok fűrdőket és vele be-  
áll, rigón nélnél a kár. Mikor reggel elő-  
szálunk vele találkoznak, első dolgom bajszát  
venni szemügyre; ha fekete, akkor be van fe-  
ketítve az egész napom; akkor tudom már,  
hogy tegnap azt Julius aszonyjánal enyegelt.

— Ilyenkor aztán az egész familia há-  
dába kerekedik s csak nagy nehézen sikerül  
ők válságok visszatarthatnak, hogy a kedve-  
— unan bossz. — 63 édestestvérük jü-  
lájával a papbot ne rohanják.”

E levél óta én két év múlt el s így a  
barátok, véletlen okból találkoznak pillanats-  
ban egymás viszonyairól mit sem tudva, a  
kérdéskörmök vég-hossza nem akad.

— Hát most Duci, van-e ol-  
dalborda?

Igen, oldalborda is van. Egy sem  
hiányzik, kivétel az az egyet, melyet az Ur  
Ádám oldalból kiopart.

— Hozzan edze?

— Ugy a mint te, hogy feleséggem még  
nincs.”

— S aztán miért nincs? — Tudod-e

paljts, hogy az idő nem ólomlabokban jár, mulik  
és maholnap a fejed is érdekeskedni válik.

— „Pant! Az Istenért, valaki meghál-  
latja.”

Ezrel karodon fogja Pali s a közöli liget  
egy kárhozat vonzola.

— Új le! Igy. Most figyél ide. Meg-  
szegnek mellet, hogy — másfél — helyeseb-  
ben: öbörselem noked egy kis kalandomat —  
melynek a vége kivételosen házasság lesz.

Hogy azonban egészen megértésed, haladós-  
kannak és rövide beszédet kell adnom.  
Azt tudod, hogy Sándor bácsi meghalt s a  
vagyoni, mint kintárokozás örököse, miránk  
szállott.”

— „Tudom.”

— „Nos hát én, mint legidősebb fia és  
ahhoz érte a családban, magam veszem át  
vezetést mostan is az egész gazdaságot. A  
sok rendemi való és a gazdaságiokom jöv-  
dendit mind az én nyakamra kell adni, egy-  
előre elvárunk őt az az old. fűrdőkben, mely-  
nek kecséget vordyója engem is ki tudott  
csalni domból.

B . . . re rándultam. Igen csinos kis  
fűrdőm, melyt a hogy előre vettem, rettem,  
körni kelni, nagy sátkat tettem, szoval a fűrdő  
kolomont minden tekintetben hasznosra, árt-  
dandó illom le valami főreész, teljesen ártynakban  
lelt vadra. Egyszerre valaki nevesen azólt.

Kellessen csengőn nő hang volt. Fűrdőben  
hátra fordultam a látnom, hogy a mögöttem el-  
buzdó sétányon — háttal felém fordulva —  
egy gyönyörű, leuge feléruhás nő állt. Akk.  
Tudod, Palikám, az én fantáziám már olyan

## BARCZA.

Kiábrándulás.

Irt. — B — I — e.

A „Baross” eredeti társasja. —

„Nini Pali!”

— „Szervusz! Az Isten hozott, Duci  
kám! Megjöttél? Hogy vagy? Bekérhét lá-  
talak?” stb. a viszontlátás édes örömeiben  
szökés kérdések és feleletekkel ostromlva  
egymást Pali és Duci, a két jó barát, kik  
palikában együtt jártak a muszáj helyükben,  
s kiket oly benső barátság kötött össze, hogy  
egymáshoz.

Rajongásig szerették egymást. Együtt jó-  
gázgáltak és. Neha azonban megelégedése ar-  
ról, hogy mi a jogos és mi nem az — együtt lun-  
pultak, együtt vették be a t. ellegőltől és  
alakított. Együtt voltak mindig. Együtt éltek  
és talán együtt is haltak volna meg — már  
ha meghalt volna és ha a zere különös so-  
szóját el nem választja őket egymástól.

Egy napon, minden épen azon tanakod-  
tak, — lévén mindkettőjük kezében az ügy-  
vély újsága — hogy hol és az ország mely  
táján üssek fel a sátorát, szan nyissanak ró-  
dát — természetesen együtt és egy firma al-  
— tehát mondson, épen akkor kopogtatás sz-  
kította föl beszélgetésüket.

— „Szervusz!”

A levélhordó lépett be, kezében egy fo-  
kete keretű levelet.

Visszafojtott lélekzettel hűtött a levél-  
hordó ajkait.

— „Bakonyi Ede ur!”

— „Ez vagyok. Adjá gyorsan!”

Duci a levelet lázas izgatottsággal bontja  
fel és olvassa.

Pali ezalatt féltékeny figyelemmel vizsgálja  
barátja arczmását látja, s mint csak elmébe  
komorulnak, majd később kiderítenk, végre  
összerendázolva szövegeit és a levelet zsebe-  
gyűrte.

— „Képzöld — sőt Duci majdnem  
jöttén — nagybátyám 69 éves korában — meg-  
őrült.”

— „Mögörült? — Sándor bácsi?”

— „Hogy, hogy? Beszélj!”

— „Épen Ádám aszám jaja, hogy sötét

jőjök haza, mert Sándor bácsi meg akar  
— vőlni.”

— „Aht! Értem már a fohé kerestet —  
gyásziár, ha nem szerettem volna. És kit  
akar elvenni? a vő szava.”

— „... már — mond ki csak bátran. Kit  
akar elvenni? hát a szakszándóját, a Julius as-  
zonyt.”

— „Micsoda? azt a vő bossz. — kor! At  
azt a vén aszonyosját? .. azt a hűfője sár-  
kányt?”

Palikánt nyűves fölött állta. Mindketten  
gondolkoztak. Végre Duci megszólalt.

— „Kedves Pali barátom, én megyek.  
Belátodhoz, hogy menem mell. Törvénkönk,  
szép reményeinknek az öreg alapon befű-  
tyült.”

— „S mikor szándékolok utáni?”

— „A ma este tavaszon. Most 5 óra, a vonat  
8 óra 17 perczkor indul; sietnem kell.”





453(6-10)